

[Hans Hansen (Rørby).]

priserne herhjemme? — selv om han nu havde Ret i den Betragtning. Spørgsmaalet er her: Skal vi forhøje Varepriserne, saa at de bliver kunstig høje, for at skaffe Renter, eller skal vi skride ind overfor den falske Kapital, der i Dag er Tale om? Det er dér, vi staar, og dér vælger den højtærede Minister den Vej, at han forhøjer Varepriserne for at skaffe Renter og Kapital.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at Afspærringspolitikken er en Virkning af Krisen. Men saa begriber jeg ikke det konservative Folkepartis Politik, for det har jo krævet Afspærringspolitik, længe før Krisen indtraadte. Jeg mener derfor, det modsatte er Tilfældet, at Krisen er en Følge af Afspærringspolitikken. Derfor, naar det ærede Medlem drager i Tvivl, hvad det kan nytte, at vi staar her, saa tør jeg sige til det ærede Medlem, at det nytter vist ikke at sige Sandheden om dette Forhold overfor det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Hvorvidt det nytter at sige Sandheden overfor mig, kan det ærede Medlem ikke have nogen som helst begrundet Mening om, thi han har endnu ikke præsteret noget paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Christiani takker jeg for den sagkyndige Tilslutning, han gav til mine Betragtninger om Loftets Styrke. Naar han synes at gaa ud fra, at jeg skulde mene, at Loftet her hvilede paa Rigtigheden af mine toldpolitiske Betragtninger, er det en af den Slags Blundere, som selv velbegavede Folk undertiden kan gøre sig skyldige i.

Til den højtærede Handelsminister skal jeg sige, at det er en beskeden Toldbeskyttelsesindsats at have gjort: at have stemt for Toldloven af 1908. Derefter maatte Ministeren springe helt op til sidste Sommer, hvilket Afsnit jeg udtrykkelig havde undtaget, og Ministeren har altsaa erkendt, at det, jeg sagde, var rigtigt.

Det samme gjaldt med Hensyn til Prisfastsættelsen, idet Ministeren nu paa-beraabe sig Udvalget, men erkendte, at det er, som jeg sagde, at det faar maaske nok Lov til at snakke med, men det er Ministeren, der afgør det. Naar Ministeren er kommet saa vidt, at han ikke tror, Priserne kan fastsættes her i Landet uden

Ministeriets Medvirken, saa er han kommet saa langt ind i Beskyttelsestankegang, at jeg maa sige til ham: Nu maa det høre op med den Lystighed, for det bliver ellers for galt. I mange Aar har Priserne kunnet fastsættes her i Landet uden Medvirken af Ministeren, ogsaa paa Andelsselskabernes Omraade, og det er gaaet fortrinligt. Hvorfor skulde det saa ikke kunne gaa her?

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlems sidste Udtalelser tyder jo paa, at nu vil de Konservative alligevel ikke være med. Det er jo beklageligt, men vi faar vel nok Lovforslaget gennemført alligevel.

Naar jeg valgte 1908 og sidste Sommers Begivenheder som Eksempel paa, at det var urigtigt, hvad det ærede Medlem havde sagt imod Socialdemokratiet, var det, fordi jeg gik ud fra, at sidste Sommer var saa nær op til Nutiden, at han ikke kan have glemt, hvad der da passerede, og ogsaa gik ud fra, at det ærede Medlem erindrede den nuværende Toldlovs Oprindelsestid. Men jeg kunde saamænd meget godt have taget den mellemliggende Tid med og dér henvist til, at Medlemmer af Socialdemokratiet i Rigsdagssamlingen 1927—28 her i Rigsdagen fremsatte et Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger til Støtte for Industri og Haandværk. I dette Lovforslags § 8 staar der, at der skal indføres Importafgifter til højst 24 pCt. af den indførte Vareværdi foruden den gældende Told. Det lykkedes ikke Socialdemokraterne at faa dette Forslag vedtaget, og det skyldtes den Omstændighed, at da det kom til Stykket, vilde det konservative Parti ikke være med til at yde den hjemlige Industri den Beskyttelse, vi havde stillet Forslag om gennem dette Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Begivenhederne sidste Sommer havde jeg udtrykkelig undtaget ved min Bemærkning: udenfor den nuværende Krisesituation. Derfor kan det ikke diskuteres, i hvert Fald ikke, hvis man vil diskutere paa fornuftig Maade, nemlig saaledes, at man vender sig imod det, ens Modpart har sagt, og ikke mod noget, man selv har opstillet. Nu lykkedes det Ministeren at faa det Forslag fra 1927 frem. Der er om dette kun at sige, at Socialdemokraterne ved den Lejlighed foretrak at drive Storpolitik for Erhvervspolitik. Derfor blev der ikke noget af det.